

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Marek Dobrowolski

SSN Aleksander Stępkowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi M. M.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. akt II AKo [...], po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 16 czerwca 2021 r.,

pozostawia skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

M. M. pismem z dnia 20 stycznia 2021 r., wniósł skargę na przewlekłość postępowania w sprawie przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. akt II AKo [...]. Domagając się stwierdzenia przewlekłości postępowania skarżący wniósł o zasądzenie na jego rzecz kwoty 50.000 zł.

Zarządzeniem z dnia 1 marca 2021 r. M. M. został zobowiązany do usunięcia braku formalnego i uiszczenia opłaty od skargi w kwocie 200 zł w terminie 7 dni wraz z pouczeniem o skutkach nieuzupełnienia braku formalnego skargi.

Wezwanie do usunięcia braku formalnego, zawierające stosowane pouczenie, zostało wysłane na adres Zakładu Karnego Nr [...] w W., zostało jednak zwrócone ze względu na zwolnienie adresata. Na podstawie zarządzenia z 22 marca 2021 r. dotyczącego ustalenia aktualnego adresu zamieszkania w bazach PESEL-SAD i NEO-SAD, ustalone zostały dwa adresy, pod które

wysłane zostało wezwanie. Pod adresem ustalonym w bazie PESEL-SAD wezwanie zostało awizowane dnia 29 marca 2021 r., a następnie powtórnie awizowane 7 kwietnia 2021 r. Natomiast pod adresem ustalonym w bazie NEO-SAD wezwanie zostało awizowane dnia 26 kwietnia 2021 r., a następnie powtórnie awizowane dnia 5 maja 2021 r. Adresat został powiadomiony o możliwości odebrania pisma w placówce pocztowej odpowiednio Ł. [...] oraz Ł. [X.] poprzez umieszczenie zawiadomienia w skrzynce pocztowej, jednak nie podjął przesyłki z żadnej z tych placówek pocztowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018, poz. 75 z późn. zm., dalej: ustawa), w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

W przedmiotowej sprawie oblige to do odpowiedniego stosowania przepisów Kodeksu postępowania karnego.

Skarżący był wzywany w trybie art. 120 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy do usunięcia braku formalnego wynikającego z nieuiszczenia przewidzianej w art. 17 ustawy opłaty od wniosku o stwierdzenie przewlekłości postępowania, jednak jej nie podjął ani nie uiścił opłaty. Zatem stosownie do art. 133 § 2 zd. drugie k.p.k., należy uznać, że wezwanie zostało skarżącemu skutecznie doręczone, zaś skarga o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest bezskuteczna (art. 120 § 2 zd. drugie k.p.k.).

Niezależnie od powyższego, skargę należałoby pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy ustawy ze względu na to, że została wniesiona 5 lutego 2021 r. (k. 4), a zatem już po wydaniu w dniu 16 grudnia 2020 r., przez Sąd Apelacyjny w [...] wyroku w sprawie o sygn. II AKo [...] (k. 46 akt

zastępczych II AKo [...]) tj. po zakończeniu postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...] którego dotyczyła skarga. Zgodnie z dyspozycją art. 5 ust. 1 ustawy, skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się „w toku postępowania w sprawie”.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. oraz art. 120 § 1 zdanie drugie k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy należało orzec jak w sentencji.